

Бухта в тумані, не видно хмар і сопок.
Вриваєсь тільки гамір, стогне рейд.
Світ таке безмір'я, а я — я ніби зломок,
Кавалок крейди.

25. VI. 1916. Владивосток

[З циклу «Осінь рана», 1915–1916.](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).